

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 25.01.1980, sp. zn. 7 Tz 1/80, ECLI:CZ:NS:1980:7.TZ.1.1980.1

Číslo: 72/1980

Právní věta: Důkazem soudu dříve neznámým ve smyslu § 278 odst. 1 tr. ř. může být vedle důkazu dosud vůbec neprovedeného i důkaz v původním řízení provedený, avšak nového obsahu např. výpověď svědka, který v řízení o obnově v podstatných bodech změnil svou výpověď. V takovém případě však musí být předmětem hodnocení též důvody, pro něž došlo k obsahové změně výpovědi.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 25.01.1980

Spisová značka: 7 Tz 1/80

Číslo rozhodnutí: 72

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Obnova řízení

Předpisy: 141/1961 Sb. § 2 odst. 5
§ 278 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 72/1980 sb. rozh.

Důkazem soudu dříve neznámým ve smyslu § 278 odst. 1 tr. ř. může být vedle důkazu dosud vůbec neprovedeného i důkaz v původním řízení provedený, avšak nového obsahu např. výpověď svědka, který v řízení o obnově v podstatných bodech změnil svou výpověď. V takovém případě však musí být předmětem hodnocení též důvody, pro něž došlo k obsahové změně výpovědi.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 25. 1. 1980 sp. zn. [7 Tz 1/80.](#))

Nejvyšší soud ČSR v řízení o stížnosti pro porušení zákona rozsudkem vyslovil, že usnesením krajského soudu v Ostravě ze dne 28. dubna 1979 sp. zn. 7 To 157/79, jímž byla podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítnuta stížnost obviněné Z. K. proti usnesení okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 8. února 1979 sp. zn. 7 Nt 153/79 byl porušen zákon v ustanovení § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. a v řízení, které mu předcházelo, v ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř. ve vztahu k § 278 odst. 1 tr. ř. v neprospěch obviněného. Toto usnesení, jakož i usnesení okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 8. února 1979 sp. zn. 7 Nt 153/79 zrušil a okresnímu soudu ve Frýdku-Místku přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Obviněná Z. K. byla rozsudkem okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 30. 1. 1978 sp. zn. 7 T 144/77 uznána vinnou přečinem proti majetku v socialistickém a v osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb. a byl jí za to uložen trest odnětí svobody na šest týdnů, pro jehož výkon byla zařazena do první nápravně výchovné skupiny. Rozsudek nabyl právní moci dne 27. 2. 1978. Přečinu se měla obviněná dopustit jako mladistvá tím, že dne 14. 7. 1977 kolem 17.00 hod. ve Frýdku-Místku v restauraci V sadech odcizila E. K. zlatý prsten v hodnotě nejméně 1200,- Kčs.

Dne 24. 1. 1979 podala obviněná u okresního soudu návrh na povolení obnovy řízení s odůvodněním, že svědkyně E. K. v původním řízení nevypovídala pravdivě. Po skončení původního řízení se údajně obviněná svěřila, že vypovídala nepravdivě z obavy před matkou a že by nyní potvrdila, jak vše ve skutečnosti bylo (že jí obviněná prsten neodcizila).

Okresní soud ve Frýdku-Místku vyslechl ve veřejném zasedání obviněnou a její matku, nikoli však svědkyni E. K. Usnesením ze dne 8. 2. 1979 sp. zn. 7 Nt 153/79 návrh na povolení obnovy řízení zamítl jako nedůvodný s tím, že nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti ani důkazy, o nichž by soud v původním řízení nevěděl, neboť již v hlavním líčení obviněná tvrdila, že prsten E. K. neodcizila.

Obviněná podala proti usnesení okresního soudu stížnost, která byla usnesením krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 4. 1979 sp. zn. 7 To 157/79 zamítnuta podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. jako nedůvodná. Rovněž krajský soud uvedl, že obviněná již v původním řízení ve své výpovědi tvrdila totéž, co uvádí dnes v návrhu na povolení obnovy řízení, takže nejde o nové skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé.

Proti usnesení krajského soudu v Ostravě podal generální prokurátor ČSR ve prospěch obviněné stížnost pro porušení zákona. Namítl, že krajský soud se vůbec nevypořádal s otázkou, proč v řízení o obnově nebyl vůbec vyslechnuta svědkyně E. K., a to ke skutečnostem uváděným obviněnou, a dále svědkyně L. H., která podle nynějšího tvrzení obviněné měla slyšet, co E. K. říkala ko pravdivosti své původní svědecké výpovědi. Pokud by se nynější tvrzení obviněné o obsahu původní výpovědi svědkyně E. K. ukazovalo jako pravdivé, šlo by o nové důkazy, které by mohly mít vliv na jiné rozhodnutí soudu o vině obviněné. Pokud proto krajský soud v Ostravě zamítl stížnost obviněné proti usnesení okresního soudu, rozhodl v rozporu se zákonem.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal z podnětu stížnosti pro porušení zákona podle § 267 odst. 1 tr. ř. napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že byl porušen zákon v neprospěch obviněné.

Podle § 278 odst. 1 tr. ř. obnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem, se povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině nebo o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody, anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru ke stupni nebezpečnosti činu pro společnost nebo k poměrům pachatele nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu.

Řízení o tom, zda se povolí obnova, se týká v první řadě otázky, zda vyšly najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé. V projednávané věci soud sice správně poukázal na to, že obviněná již v hlavním líčení uváděla, že prsten E. K. neodcizila a že tedy v tomto směru nejde o novou skutečnost, avšak řízení zůstalo neúplným, pokud v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. ř. neověřil, zda je pravdivé tvrzení obviněného o obsahu výpovědi svědkyně E. K., zejména když v tomto směru nabízela i další důkaz výsledkem svědkyně L. H. Důkazem dříve neznámým totiž může být vedle důkazu dosud vůbec neprovedeného i důkaz v původním řízení provedený, avšak nového obsahu,

např. výpověď svědka v původním řízení vyslechnutého, který v řízení o obnově v podstatných bodech změnil svou výpověď. V takovém případě však musí být předmětem hodnocení též důvody, pro něž došlo k obsahové změně výpovědi.